

مریم بریط: تمرین در ایران کمکی به من نمی‌کند

مریم بریط تنها جودوکار زن ایران برای کاپ جودوی آسیا همین روزها به قزاقستان می‌رود؛ مسأله‌ای که خودش آن را باعث ناراحتی می‌داند و معتقد است عدم اعزام تیم کامل زنان به مسابقات مختلف اثرات منفی روی عملکردش می‌گذارد. بریط از طرفی معتقد است دیگر تمرین در ایران چیزی به او اضافه نمی‌کند و وقتش رسیده که در کمپ‌های خارجی اردو بزند.

دختر جودوکار قبل از سفر به قزاقستان برای کاپ آسیا از شرایطش می‌گوید: «تقریباً 3 ماه پیش برای حضور در این مسابقات ثبت‌نام کردم و در این مدت چندین اردو را پشت‌سر گذاشتم. در این روزها هم آخرین تمریناتم را انجام می‌دهم، همه‌چیز خوب است و امیدوارم دست پر از این مسابقات برگردم.»

درحالی که رشته جودو ایجاب می‌کند تا ملی‌پوشان به صورت تیمی اعزام شوند، بریط در اکثر مسابقات تنها شرکت می‌کند؛ موضوعی که خودش چندان خوب نمی‌داند: «جودو رشته‌ای تن‌به‌تن است اما من اکثراً تنها جودوکار زن ایرانی هستم که به مسابقات اعزام می‌شوم و این برایم سخت است. در حالی که با توجه به شرایط این رشته بهتر است تیم اعزام شود تا علاوه بر اردوها قبل از مسابقات هم حریف تمرینی داشته باشم اما متأسفانه اکثراً این اتفاق رخ نمی‌دهد. به هر حال این مسأله سیاست فدراسیون است و کاری از دست من بر نمی‌آید. قبلاً در رده نوجوانان و جوانان همیشه دست پر از مسابقات برمی‌گشتم. از طرفی چندباری فدراسیون فرصت را به بقیه ملی‌پوشان داد، ولی نتوانستند استفاده کنند و فدراسیون را ناامید کردند. به همین خاطر مسئولان تصمیم گرفتند من در اکثر مسابقات تنها دختر اعزامی باشم.»

به نظر ملی‌پوش جودو، دیگر تمرین در ایران برایش فایده‌ای ندارد و نیاز به اردوهای خارجی دارد: «با این شرایط حتی خود فدراسیون هم قبول دارد که سقف من در ایران پر شده و باید در اردوها و کمپ‌های خارجی تمرین کنم. فدراسیون صحبتش را کرده اما هیچ قولی در این زمینه نداده است. امیدوارم در آینده نزدیک این امکان فراهم شود.» بریط حالا فقط تقاضای حمایت از جودوی زنان را دارد: «تعلیق ضربه بدی به جودو زده است. اکثر ملی‌پوشان کوچ کرده‌اند و می‌توانم بگویم تنها کسی که مانده من هستم. من هم دلم می‌خواست رشته‌ام را عوض کنم

اما به خاطر همه زحماتی که کشیده بودم، دلم نیامد این کار را بکنم. حالا تنها خواسته‌ام از مسئولان این است که حمایت کنند. شاید فقط یک پله مانده که به مدال بازی‌های آسیایی یا حضور در المپیک برسم. من تا اینجای کار همه تلاشم را کرده‌ام و حتی روزهایی بوده که به رگم بی‌انگیزگی و افسردگی ادامه دادم، از اینجا به بعد را به خدا می‌سپارم و امیدوارم بهترین اتفاقات بیفتد.»

*فائزه زمانی - خبرنگار